

Sag foreligger ligesaavel for den ærede Rigsdagsgmand; det findes omtalt i Lovforslagets Anmærkninger, i Udvalgets Betænkning og i Rigsdagstidenden; og af Krigsministerens Pittinger under Sagens Behandling vil det fremgaae, at det ikke tilsigtes at afdrage noget af de 100,000 Rd. i hvad der efter denne Lov kan tilstaaes. Jeg skal med den høitærede Formands Tilladelse oplæse Krigsministerens Ord: „naar den ærede Rigsdag vilde bevilge, at Dyrtidstillæget ikke blev fraregnet de her omtalte 100,000 Rd., men at dette fra Ministeriets Side blev ligvideret i de 100,000 Rd.“ Deraf forekommer det mig klart, at den Forbindelse, som denne Dyrtidslov vil komme i med Bevillingen af de 100,000 Rd. er overladt til Krigsministeren, hvorom der ikke i Finantsloven er tagen nogen Bestemmelse, og som der heller ikke for Tiden er stillet noget Forslag om; det forekommer mig derfor, at det Tilfælde kan indtræde, at Secondlieutenantsklassen kan erholde Tillæg saavel af de 100,000 Rd. som efter denne Dyrtidslov.

J. N. Hansen: Med Hensyn til Fleertallets Forslag, at de Embedsmænd og Befillingsmænd, som have en ringere Løn end 300 Rd., skulle nyde samme Understøttelse som de, der have 300 Rd., har den ærede Minister bemærket, at han ikke kunde indrømme, at det, som jeg har angivet at være Lovens Princip, virkelig var det. Jeg skal nu strax bemærke, at jeg ikke vil trættes med den ærede Minister derom, ja jeg tør det ikke engang, eftersom det er en betænkkelig Sag for mig og mine Lige at tale om, hvad et saadant fremmed Ord som „Princip“ betyder, thi det er mange Gange Tilfældet, at de Lærde ikke engang ere enige om Betydningen af saadanne Ord. Jeg beklager, at jeg er kommen til at bruge dette Ord, men det er skeet, fordi en anden æret Taler havde brugt det; jeg for mit Bedkommende foretrækker at bruge Ordet „Grundsætning“ eller hvilket andet danst Ord, jeg kan finde; men den ærede Minister indrømmede dog, at det, som jeg holder fast ved, og som jeg ganske uskyldigen er kommen til at antage for Lovens Princip, er dog en af de væsentligste Sider ved denne Lov, og

forfaavidt skal jeg tage dette til Indtægt for mig, imod det, som er anført af et æret Medlem af Minoriteten. Ifølge denne „væsentlige Side“ ved Loven, at de, som have en ringere Lønning, forholdsviis skulle have en større Understøttelse end de, der have en højere; paa staaer jeg endnu, at det staaer i fuld Samklang med denne væsentlige Side af Loven, at Folk med Lønning under 300 Rd. bør have Understøttelse lige med dem paa 300 Rd. Jeg skal lidt nærmere imødegaae de Indvendinger, som ere fremkomne herimod. Der er sagt, at en Mand med mindre Løn, end t. Ex. 100 Rd., aabenbart ikke kan leve deraf, han maa ved Siden deraf have Biindtægter, som gjøre, at han kan leve. Hertil skal jeg først bemærke, at § 4 siger, at de, for hvem Lønning af Staten ikke er Hovederhverv, ikke faae Understøttelse. Jeg antager ogsaa, det er derfor, man fra den modsatte Side har undgaaet at anføre, at de Mænd, som have saa lave Lønninger af Staten, i Reglen have et Hovederhverv paa anden Maade, men det skal jeg gjøre opmærksom paa; for de Fleste af dem, der kun have 100 eller 150 Rd. i Løn af Staten, er denne Indtægt ikke Hovederhverv, og de komme altsaa slet ikke ind under Loven, de blive ifølge dens § 4. aldeles undtagne derafra. Ligeledes naar en Mand har Biindtægter, der hidrøre fra hans Stilling som lønnet af Staten, saa bliver han, ifølge Lovens § 2, ogsaa udelukket fra enhverformelt Understøttelse. De Biindtægter, som de, der tale for den modsatte Mening, kunne beråbe sig paa, ere altsaa blot saadanne, som ikke staae i nogen Forbindelse med den Løn, de Bedkommende faae af Staten. Men naar de Biindtægter, de saaledes kunne have, ikke udgjøre deres Hovederhverv, saa maae de altsaa for dem, der have 100 Rd., være lavere end 100 Rd., og naar det er Tilfældet, saa maa jeg spørge, om en Mand, der kommer ind under denne Kategorie, ikke, naar han skulde have en Understøttelse af Staten paa Grund af Dyrtiden, billigtviis, ifølge den væsentlige Side af Lovens Indhold, burde have en lignende Understøttelse, som den faaer, der har 300 Rd. Jeg maa endelig bestemt bede fastholdt under den følgende Discussion, at den, for hvem Lønning af Staten